

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3665/2025
24.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Вера Кузељевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, ПУ у Пријепољу, ПС Прибој, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Ужицу, ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1280/25 од 05.08.2025. године, које је исправљено решењем истог суда Гж1 1280/25 од 11.09.2025. године, у седници одржаној 24.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1280/25 од 05.08.2025. године, које је исправљено решењем истог суда Гж1 1280/25 од 11.09.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Ужицу П1 3/2024 од 29.04.2025. године, које је исправљено решењем истог суда П1 3/24 од 24.09.2025. године, ставом I изреке, одбачена је тужба тужиоца према туженом ради заштите од злостављања на раду и укинуте су све спроведене радње у поступку. Ставом II изреке, тужилац је обавезан да туженом на име трошкова поступка плати 83.250,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, решењем Гж1 1280/25 од 05.08.2025. године, које је исправљено решењем истог суда Гж1 1280/25 од 11.09.2025. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио решењем Вишег суда у Ужицу П1 3/24 од 29.04.2025. године.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилац је изјавио благовремену ревизију, у смислу одредбе члана 441. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11.... 10/23).

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 420. ставови 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011 ... 10/2023), и одредбе члана 92. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/23), па је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан. У смислу става 2. те одредбе Закона, ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Предмет тражене правне заштите је решење о одбачају тужбе тужиоца поднете ради заштите од злостављања на раду, уз захтев за исплату накнаде нематеријалне штете од 100.000,00 динара. Побижаним решењем тужба је одбачена јер ју је, у име тужиоца, поднео пуномоћник, адвокат, против органа Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, који нема својство правног лица, па је побижано решење донето применом одредби чланова 74. став 1. и 2., 79. став 1. и 80. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 29. став 1. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/2010), прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 1. овог Закона, док је одредбом члана 29. став 3. тог Закона, прописано да је спор, поред осталог, из става 1. овог члана, радни спор.

Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије. Из тих разлога у спору ради утврђења злостављања на раду који представља радни спор, сходно се примењују правила о дозвољености ревизије из члана 441. и члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија увек дозвољена у парницама из радног односа у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

На основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете тужилац је поднео 23.11.2023. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да је побижано решење о одбачају тужбе донето у спору у ком не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде у смислу одредбе члана 420. став 2. Закона о парничном поступку, јер се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност новчаног потраживања не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу

Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413., у вези одредбе члана 420. ставови 1, 2. и 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**